

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 11.St-17/2021-47

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Splitu, po stečajnoj sutkinji Ani Golub Gruić, u postupku radi naknadne diobe Stečajne mase iza LAURUS d.d. u stečaju, OIB: 45680553131, Zagreb, Hermana Bužana 6b, dana 6. srpnja 2021.

r i j e š i o j e

I. Stečajnom upravitelju Maroju Stjepoviću iz Zagreba, Preradovićeva ulica 25, OIB: 57640555089, odobrava se naknada stvarnih troškova u iznosu od 428,50 kn, dok se za više traženi iznos od 960,00 kn zahtjev stečajnog upravitelja po ovoj osnovi odbija.

II. Ovlašćuje se stečajni upravitelj nakon pravomoćnosti ovog rješenja iz sredstava stečajne mase isplatiti iznos iz točke I. izreke ovog rješenja uvećan za pripadajuće poreze, prireze i doprinose.

Obrazloženje

Rješenjem ovog suda poslovni broj VII. St-49/01 od 24. rujna 2001. otvoren je stečajni postupak nad stečajnim dužnikom LAURUS d.d. Split, Grabovčeva širina 1.

Rješenjem ovog suda poslovni broj 11.St-49/2001 od 17. studenog 2017. (stranice 8608-8612 spisa) zaključen je stečajni postupak nad dužnikom (točka I. izreke rješenja), ovlašten je stečajni upravitelj da u ime i za račun stečajne mase nastavi postupak radi prikupljanja imovine koja ulazi u stečajnu masu (točka IV. izreke rješenja) i određeno je brisanje dužnika iz sudskog registra po pravomoćnosti rješenja (točka III. izreke rješenja).

Na prijedlog stečajnog upravitelja, ovaj sud je pozivom na odredbe članka 289. stavaka 4. i 5. u vezi s odredbama članka 438. te članka 441. stavaka 1. i 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ 71/15 i 104/17 rješenjem poslovni broj St-49/2001 od 6. travnja 2018. (stranice 8627-8628 spisa) odredio upis stečajne mase iza dužnika LAURUS d.d. u stečaju Split, u sudski registar ovoga suda, a rješenjem ovoga suda poslovni broj St-17/2021-2 od 13. siječnja 2021. (stranice 8662-8663 spisa) određen je nastavak postupka radi naknadne diobe stečajne mase iza stečajnog dužnika.

Dana 15. travnja 2021. kod ovoga suda održano je završno ročište (stranice 8706-8708 spisa) na kojem je prihvaćeno završno izvješće i završni račun te je stečajni upravitelj upućen provesti namirenje vjerovnika sukladno diobenom popisu od 22. ožujka 2021.

Podneskom zaprimljenom kod ovog suda 26. svibnja 2021. (stranice 8813-8818 spisa) stečajni upravitelj zatražio naknadu stvarnih troškova u ovom stečajnom postupku u ukupnom iznosu od 1.388,50 kn i to za putovanje poduzeto na relaciji Zagreb – Split – Zagreb radi sudjelovanja na završnom ročištu od 15. travnja 2021.

U svom zahtjevu, stečajni upravitelj naveo je da je obračunao putne troškove u ukupnom iznosu od 2.777,00 kn (trošak vozila na relaciji Zagreb – Split – Zagreb u iznosu od 1.640,00 kn, trošak cestarine u iznosu od 362,00 kn te trošak noćenja u iznosu od 575,00 kn), ali da, obzirom da je isti dan na ovom sudu imao ročište i u drugom stečajnom predmetu (Mažuran d.o.o. u stečaju, St-140/2019) potražuje polovinu od tog iznosa, odnosno 1.388,50 kn.

Predmetnom zahtjevu stečajni upravitelj priložio je račune i pripadajući putni nalog.

Prema ocjeni ovoga suda, zahtjev stečajnog upravitelja je djelomično osnovan.

Odredbom članka 94. stavka 3. Stečajnog zakona („Narodne novine“ 71/15 i 104/17; dalje SZ) koji se u ovom stečajnom postupku primjenjuje temeljem odredbe članka 441. stavka 2. SZ-a, naknadu troškova stečajnih upravitelja rješenjem određuje sud na temelju pisanog, obrazloženog i dokumentiranog izvješća stečajnoga upravitelja.

Međutim, u sudskoj praksi se u odnosu na namirenje putnih troškova ukazuju suprotstavljeni stavovi (rješidbe) VTSRH, a po pitanju da li stečajni upravitelji koji imaju svoje boravište van teritorija nadležnog suda, a koji su se samostalnom odlukom prijavili i na listu stečajnih upravitelja toga suda, imaju pravo na naknadu putnih troškova koji im nastaju i van područja toga nadležnog suda.

U tom smislu ovaj sud se priklanja mišljenju onih stavova (rješidbi) koji utvrđuju da bi im putni troškovi (van uređujućeg područja nadležnog suda) bili nepripadni (tako: rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni brojevi PŽ-4662/2016-3 od 24. kolovoza 2016., PŽ-7539/2018-2 od 8. siječnja 2019., 12 PŽ-5443/2019-2 od 25. rujna 2019. i PŽ-7186/2019-2 od 18. prosinca 2019., 69 PŽ-5273/2020-2 od 29. siječnja 2021. i PŽ-5273/2020 od 29. siječnja 2021.), a uz obrazloženje:

Stečajni upravitelji su fizičke osobe koje imaju visoku stručnu spremu, položen stručni ispit za stečajnog upravitelja te se nalaze na listi stečajnih upravitelja nadležnog suda. Oni nisu državni zaposlenici, već kao tijelo stečajnog postupka zastupaju dužnike s ovlastima zakonskih zastupnika i svoj posao u svemu obavljaju kao i svi drugi slobodni poduzetnici na slobodnom tržištu rada u Republici Hrvatskoj.

U tom smislu potpuno je jasna intencija zakonodavca kada je propisao da se na listama stečajnih upravitelja svih nadležnih sudova u Republici Hrvatskoj mogu nalaziti fizičke osobe (koje udovoljavaju propisanim uvjetima) bez obzira na njihovo prebivalište. Međutim, s druge strane, zakonska je obveza suda da se brine o ekonomičnosti postupka (članak 10. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje ZPP), u vezi sa člankom 10. SZ-a), na način da ih provodi u što kraćem roku i uz što manje troškove. Naknadu stvarnih troškova stečajnog upravitelja nastalih tijekom njegovog urednog obavljanja poslova potrebnih za vođenje stečajnog postupka, rješenjem određuje sud na temelju njegovog pisanog, obrazloženog i argumentiranog izvješća (članak 94. stavci 1. i 3. SZ-a u vezi s odredbom članka 155. stavak 1. ZPP-a i člankom 10. SZ-a). Ti se troškovi kao dio sudskih troškova (uz nagradu za njegov rad) namiruju prioriteto kao obveze stečajne mase, odnosno na teret svih vjerovnika (razlučnih ili stečajnih, koji u stečajnom postupku namiruju svoje tražbine) ili u slučaju nedostatnosti stečajne mase na račun Fonda za pokriće troškova stečajnog postupka.

Posve je razvidno da će stvarni (putni) troškovi stečajnog upravitelja biti ovisni o činjenici da li je njegovo prebivalište izvan ili na području nadležnog suda. Stvarni putni troškovi biti će veći što je udaljenost prebivališta stečajnog upravitelja od mjesta uređivanja nadležnog suda veća. Nadalje, mjesna nadležnost sudova po sebi podrazumijeva da na njenom području prebiva (i radi) dovoljan broj osoba koje se nalaze na listi stečajnih upravitelja toga suda (sukladno čemu su i njihovi očekivani stvarni troškovi u stečajnim predmetima kod toga suda objektivno manji od očekivanih troškova stečajnih upravitelja čije je prebivalište van teritorija nadležnog suda.

Uočenu suprotnost da s jedne strane treba voditi računa o ekonomičnosti stečajnog postupka, a da s druge strane stečajni upravitelji kao slobodni poduzetnici, nude svoje usluge na slobodnom tržištu rada (bez obzira na njihovo prebivalište) valjalo bi objektivno pomiriti na način da se stečajnim upraviteljima sa prebivalištem izvan područja nadležnog suda kao osnovanim priznaju samo oni putni troškovi koji su im nastali na području uređujućeg suda, a da putne troškove van toga područja snose na vlastiti teret, kao prethodno ukalkulirani poslovni trošak (kojeg bi namirio iz nagrade za svoj rad, a kroz povećanu efikasnost u obavljanju svojih poslova). Na taj način bi se istodobno štitila i predmnijevana sloboda poduzetništva, ali i predmnijevana ekonomičnost vođenja stečajnog postupka (u protivnom bi taj trošak nepripadno trpjela stečajna masa, a na štetu svih vjerovnika).

U tom smislu nekritičko priznavanje stvarnih troškova stečajnih upravitelja (i van područja nadležnog suda) upravo bi bilo protivno samoj biti slobodnog tržišta (poduzetništva), jer bi upravo oni stečajni upravitelji (koji su se slobodnom poslovnom odlukom prijavili i na liste stečajnih upravitelja van nadležnog suda koje „pokriva“ njegovo boravište) postali „netržišna“ konkurencija onim stečajnim upraviteljima čije je boravište na području uređujućeg suda.

U takvim okolnostima po mišljenju ovoga suda, stečajnim upraviteljima kojima je prebivalište izvan teritorija nadležnog suda, opravdanim bi valjalo priznavati tek

onaj dio putnih troškova koji je ostvaren na području nadležnog suda (po dužini u njemu prijeđenog puta i službeno provedenog vremena).

U tom smislu, a odnosu na konkretan zahtjev za naknadu putnih troškova za relaciju Zagreb – Split – Zagreb, ovaj sud sukladno ranije navedenom priznaje upravitelju putne troškove od mjesta ulaska u područje nadležnosti ovoga suda, odnosno od naplatne postaje na autocesti A1 Vrpolje (kao krajnje točke na tom putu u nadležnosti uređujućeg suda) preko naplatne postaje Dugopolje do sjedišta suda Split (Sukoišanska 6).

Uvidom u web preglednik HAK-a, ovaj sud utvrđuje da ta relacija (u jednom smjeru) iznosi oko 65 km, sukladno čemu ovaj sud dalje utvrđuje:

- pripadni putni trošak u jednom smjeru u iznosu od 130,00 kn (65 km x 2kn/km), odnosno u dva smjera (dolazak i odlazak) u iznosu od 260,00 kn
- trošak cestarine na relaciji A1 Vrpolje -Dugopolje u iznosu 22,00 kn (za vozilo druge kategorije u jednom smjeru, za navedenu relaciju), odnosno u dva smjera (dolazak i odlazak) u iznosu od 44,00 kn.

Dakle, ukupne putne troškove jednog službenog puta ovaj sud utvrđuje u iznosu od 304,00 kn (260,00 + 44,00).

Tim troškovima valja pridodati i dokumentirani i obrazloženi trošak noćenja u iznosu od 575,00 kn.

Obzirom da je stečajni upravitelj isti dan na ovom sudu imao ročište i u drugom stečajnom predmetu (Mažuran d.o.o. u stečaju, St-140/2019), to ga, prema shvaćanju ovoga suda pripada polovina od ukupnih troškova, odnosno iznos od 439,50 kn ((304,00 kn + 575,00 kn)/2), a preostali iznos tečajni upravitelj može potraživati na teret stečajne mase u stečajnom postupku nad dužnikom Mažuran d.o.o. u stečaju.

Za više traženi iznos po ovoj osnovi od 949,00 kn zahtjev stečajnog upravitelja valjalo je odbiti.

Slijedom navedenog, temeljem odredbe članka 94. u vezi s odredbom članka 441. stavka 2. SZ-a, odlučeno je kao u izreci ovog rješenja pod točkom I.

Temeljem odredbe članka 154. i 155. SZ-a u vezi sa člankom 2. stavkom 1. Uredbe odlučeno je kao u izreci rješenja pod točkom II.

U Splitu 6. srpnja 2021.

Sutkinja
Ana Golub Gruić

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba. Žalba se može izjaviti u roku od osam dana od dostave rješenja, a dostava ovog rješenja smatra se obavljenom istekom osmog dana od dana njegove objave na mrežnoj stranici e-

Oglasna ploča sudova. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Splitu, pismeno u tri primjerka, a o istoj odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA:

- stečajni upravitelj Maroje Stjepović
- mrežna stranica e-Oglasna ploča sudova
- u spis

Broj zapisa: **eb2fd-81c5f**

Kontrolni broj: **04705-a1c59-e9a3a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=ANA GOLUB GRUIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.